

CAPUT XLIV.

NYMPHAE GANGAE DESCENSUS.

प्रज्ञापतौ गते तस्मिन् सोऽङ्गुष्ठायनिपीडितं ।

कृत्वा महीतलं राज्ञा संवत्सरश्रुपासत ॥ १ ॥

उर्द्धवाङ्निर्गलम्बो वायुभक्षो निराश्रयः ।

अचलः स्थाणुवत् स्थित्वा रात्रिं दिवमतन्द्रितः ॥ २ ॥

अथ संवत्सरे पूर्णे सर्वलोकनमस्कृतः ।

उमापतिः पशुपतिर्भर्गिरथमभाषत ॥ ३ ॥

प्रीतस्तेऽहं नरश्रेष्ठ करिष्यामि तव प्रियं ।

शिरसा धारयिष्यामि शैलराजसुतामहं ॥ ४ ॥

ततो हिमवतः शृङ्गमभिरुक्ष्य महेश्वरः ।

निपतेत्यब्रवीद्गङ्गामाभाष्यकाशगां नदीं ॥ ५ ॥

ततो हैमवती ज्येष्ठा सर्वलोकनमस्कृता ।

उमापतेर्वचः श्रुत्वा गङ्गा क्रोधसमन्विता ॥ ६ ॥

तदा सातिमद्द्रुपं कृत्वा वेगं च दुःसहं ।

आकाशादपतद्गङ्गा शिवे शिवशिरस्युत ॥ ७ ॥

अचिन्तयच्च सा देवी गङ्गा परमदर्धरा ।

विशास्यहं हि पातालं स्रोतसा गृह्य शङ्करं ॥ ८ ॥